

Tháng Hai Mỹ Tháng Giêng Mình

Tháng Hai mới bảy ngày...mà coi như hết tháng! Có thể Tết trời nắng thối tháng Hai bay cao? Có thể lòng ước ao thấy hoa đào nở rộ? Ôi cái Không mà có: Giêng và Hai song song...

Tết mình đẹp vô cùng khi đầu năm Mỹ cạnh. Mình, tháng Giêng óng ánh; Mỹ, tháng Hai tung tăng! Xưa nay rất ít năm Âm Dương gần gũi thế! Nghe kìa...người ta kể Chuyện Tình Valentine! Ngó kìa bướm bướm bay áo dài Sài Gòn nhớ...Sắp rồi muôn hoa nở, đẹp nhất Hội Hoa Đào!

Chúng mình sẽ làm sao hỡi người yêu trong mộng? Thiên Đường là cõi sống, chúng mình đang ở đây! Anh hôn từng ngón tay của em, hôn từng hương...em thấy hàng hoa phượng La Jacaranda nhen! Ôi cái sống mũi em là Trường Sơn yêu quý! Anh có chút suy nghĩ: "Sao mắt em thiên thanh?". Anh thấy em dáng hình tấm áo dài tơ lụa! Anh thấy em đồng lúa nuôi Tình Yêu Nước Non! Em, pho tượng không mòn...dù ngày tháng Hai hết! Bởi, chỉ vì em đẹp...đâu mà chẳng là Thơ?

*

Tháng Hai hành liễu đưa câu hò gió nhẹ...

Bảy ngày rồi như thế, dịu dàng như em đi! Anh gọi đó, Xuân Thì, hết hay còn có nghĩa Tình Yêu Là Cây Mía Trổ Cờ Trắng Bông Lau!

*Nước Non ta chỗ nào, hôn môi em anh biết!
Cảnh quê người đẹp tuyệt, không có mình, không Thơ!*

Trần Vấn Lệ